

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Microsynodus Norinbergen.

Mosham, Ruprecht von

[Köln]

VD16 M 6434

Ad Lectorem In Conclvsiones Antinomicas D. Martini Lutheri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36760

AD LECTOREM

IN CONCLUSIONES ANTINOMICAS

D. Martini Lutheri,

*V*m uetus sit prouerbium, christiane lector, quod purpura iuxta purpuram, melius atq; rectius dijudicetur, & q; ex collatione certissimum nascatur iudicium, simulq; iuxta scholasticorum uulgatam sententiam, Opposita iuxta se posita, magis elucescant: Eapropter placuit sententiam et conclusiones D. Martini Lutheri de doctrina legis in ecclesia necessaria ad docendam poenitentiam contra Antinomos quosdam, Vitenbergæ publice disputatas et conclusas, typis rursus excudere, et cum reliquis quatuor scriptis & libellis, à me Norinbergæ relictis, hic una adnectere, ut axiomata nostra cõtra cõclusiones illas meditata et cõscripta, dilucidius et pfectius intelligi queat. Et ut lector quàm Lutherani hætenus mira et incredibili ferè cæcitate differentiã inter legẽ fidei & inter legẽ operũ, inter le

AD LECTOREM

gem euangelij & legem Moysi, inter uerbum spiritus
 & carnem mortuam & occidentis literam, ueluti potissimum
 totius scripturae scopum ignorarint, perspicere.
 Quam denique subtili sophistica inter hanc Scyllam
 & Charybdim nauigare soleant, atque hanc ter caecam
 ignorantiam eorum obtegere & obnubilare conati sunt,
 planissime comprehendere possit. Sunt enim conclusiones
 istae tam uariae, tam sibiipsis ubique contrariae & pugnantes,
 ut quis rectissime deierare possit, quod Martinus
 Lut. autor illarum ipsarum conclusionum, seipsum
 in illis non intellexerit. Et quod, nec Scotus ipse, quantum
 uis omnium scholasticorum subtilissimus, & re & nomine
 obscurissimus, maiori sophistica & obscuritate
 in re alioqui clarissima, uti potuisset, ut hic Martinus
 plane se prodat & re ipsa et insigni facto demonstrat,
 quod in commentarijs in epistola ad Galatas, libere
 confessus est, nempe quod discrimen inter legem & euangelium
 non intelligat. Sic enim eo loci inquit: Qui enim
 bene nouit discernere euangelium a lege, is gratias
 agat deo, et sciat se esse theologum. Ego certe in
 tatione nondum noui ut deberem. Iam ergo tandem
 quando tempus est, ut discat Martinus quod tam
 tempore multorum omnium & animarum periculo, ignorauit.
 Et gratias agat deo, quod sol iustitiae & lux

AD LECTOREM.

ua exorta est, cuius claritate ab ænigmate & tenebris fidei suæ (ut ipse quidem contra semetipsum, & recte sane nominare ausus est) in claram lucem euangelicam, reiecta facie, contueri & respicere, ueteremque errorem exuere, & poenitentiam, quamuis seram, agere possit. Et quod ei liceat nunc tandem aliquando uerum esse theologum, quem hactenus tanto fastu & supercilio esse se falso professus est. Et diligenter uelim lector animaduertas, quod in illis ipsis conclusionibus Antinomicis, ne ullo quidem uerbo fiat mentio discriminis & differentie cuiuspiam inter legem fidei & legem operum, sed quod passim, fidei legem & legem operum confundat Martinus, & monstrifice & hyperbolice iactare & asserere ausus sit: Summa, quantum cælum à terra distat, tantum debet lex à iustificatione separari. Lex non est utilis, neque necessaria, neque ad iustificationem, neque ad opera bona, multo minus ad salutem: & huiusmodi pleraque multa, quibus plane demonstrat se non fidem monarcham & unitrinam, sed uere monacham, solitariam, fide & charitate orbatam, docere, & auribus populi inculcare. Lege, & perpende quaeso, et miraberis scio. Vale, ex Colonia Agrip. XXI. Maij.